

Beverwijker Alexander Vidakovic gaat verder als World Traveling Artist

Gehard door het leven

DOOR KEES VAN DALSEM
BEVERWIJK - Soms zat Alexander Vidakovic ergens alleen. In Nieuw-Zeeland bijvoorbeeld. Dan had hij heimwee naar Beverwijk. „Dacht ik, shit nu zitten ze zonder mij te feesten in Scheijwijk en Asgard.” Maar de World Traveling Artist doet zijn wereldreis als make-up artiest graag over. „Nu ga ik andere World Traveling Artists kweken.”

Beverwijk is thuis voor Vidakovic. „Niet alleen omdat daar mijn huis staat, maar ook omdat ik daar mijn vrienden heb.” Terug naar zijn vaderland hoeft hij niet. „Al mijn vrienden zijn of gevluucht of dood. Daar is niks meer voor mij”, zegt hij met een licht accent. Want hoe wel hij Nederlands gestudeerd heeft, kan hij zijn afkomst niet verloochenen.

Vidakovic is pas 39, maar hij is gehard door het leven. Hij werd als Serviër geboren in Kroatië. Zijn ouders hadden een tabaksplantage. Als jonge twintiger leek hij het allemaal voor elkaar te hebben. Hij studeerde rechten en woonde samen met een meisje. Maar op een bepaald moment had hij er genoeg van. Hij wilde eigenlijk helemaal geen rechten studeren en de relatie liep stuk. Eigenlijk wilde hij iets creatiefs doen. Vidakovic tekende altijd. „Maar mijn ouders hebben altijd gezegd dat je met kunst je geld niet kan verdienen. Zo ben ik altijd geheersenspoeld door mijn ouders.” Een gelukkige jeugd had hij ook al niet. „Mijn vader was alcoholist en mijn moeder workaholic. 's Morgens begonnen ze al met ruzie maken en daar stond ik mee op.”

Vondelpark
Nog voor de oorlog verliet hij Joegoslavië. „Gewoon, door mijn duim op te steken langs de snelweg.” Uiteindelijk belandde hij in Amsterdam. Het Vondelpark werd zijn nieuwe huis. Drie weken sliep hij in z'n slaapkamer in de open lucht. Geld verdiende hij door portretten te maken van toeristen op het Leidseplein. „Daar verdiende ik best veel geld mee. Vijftig gulden per portret. Maar toen mijn spullen werden gestolen, kon ik weer op nul beginnen.”

Vidakovic vond onderdak in een kraakpand, totdat hij er door de ME uitgezlagen werd. Weer had hij niks. Omdat in zijn geboorteland inmiddels de oorlog was uitgebroken, besloot hij in Nederland asiel aan te vragen. Na een procedure van drie jaar waarin hij in een asielzoekerscentrum woonde, kreeg hij een woning in Castricum. Vidakovic was er nog steeds van overtuigd dat hij zijn geld niet kon verdienen als artiest, dus koos hij voor een opleiding als psychiaterisch verpleger in Duin en Bosch in Castricum. Toen hij de studie bijna had voltooid, kreeg hij ruzie met het afdelingshoofd. „Ik had kritiek op het beleid, maar volgens hem moest ik buigen. Dat moet je net tegen een Serviër zeggen.”

Alexander Vidakovic heeft geen saai leven gehad. „Ik sliep drie weken in het Vondelpark, reisde de halve wereld over.” FOTO RONALD GOEDHEER

PASPOORT

Wie: Alexander Vidakovic (39) uit Beverwijk.
Wat: Internetondernemer, eigenaar van www.openhandel.nl en make-up artiest.
Waarom: Reisde de afgelopen maanden als World traveling artist letterlijk de wereld rond.

Vidakovic was inmiddels in Beverwijk komen wonen. Hij deed een opleiding ict in Haarlem en vond daar werk in bij een bedrijf in Amsterdam. Na vier jaar begon hij voor zichzelf als Studio Artist X. Zijn 'marktplaats' www.openhandel.nl bleek een schot in de roos. „Omdat ik Google Ads gebruik, stroomt er per maand genoeg geld binnen om van te leven.” „In Chili heb je van die kroegjes met houten tafeltjes die ze als bar gebruiken. Daar drinken ze een lokale drank genaamd terremotos. Heel zoete wijn met veel alcohol erin en ijs er bovenop. Echt iets voor het volk: de rijke modellen waar ik mee werkte kenden het niet. Die heb ik toen meegenomen en dat was supergezellig.” Vidakovic werd wel gewaarschuwd. Noem jezelf geen visagist, want dan denken ze meteen dat je homo bent. In Zuid-Amerika werd hij daarom 'artista' genoemd. „Maar dat is hier soms ook wel eens een vooroordeel. Als make-up artiest kom je bij Nederlandse vrouwen niet gelijk dreigend over. Ze denken gewoon dat je een homo bent.”

De wereldreis smaakt naar meer. Zoveel meer dat Vidakovic bezig is met een boek over zijn belevenissen en hij wil een website maken die fotografen, kunstenaars, modellen en het

surfing.org, een sociaal netwerk voor avontuurlijke reizigers. Alles ging goed, totdat hij in Peru uitkwam, drie weken voor het einde van zijn reis. Daar raakte hij zijn bankpas kwijt. „Toen kon ik twee dingen doen, blijven en vragen of vrienden mij geld konden sturen, of teruggaan naar Nederland en mijn reis afbreken. Ik heb de goede keuze gemaakt, denk ik, door naar huis te gaan. Ik moest na Peru alleen nog maar naar Brazilië en Spanje. Uiteindelijk ben ik wel in Spanje geweest”, zegt hij lachend. „Maar alleen maar vier uurtes op het vliegveld.” En het rondje rond de wereld maakte hij af. Chili maakte de meeste indruk op hem. Sowieso is de Beverwijker altijd op zoek naar een feestje, in onbekende steden zoekt hij ze helemaal op. „In Chili heb je van die kroegjes met houten tafeltjes die ze als bar gebruiken. Daar drinken ze een lokale drank genaamd terremotos. Heel zoete wijn met veel alcohol erin en ijs er bovenop. Echt iets voor het volk: de rijke modellen waar ik mee werkte kenden het niet. Die heb ik toen meegenomen en dat was supergezellig.” Vidakovic werd wel gewaarschuwd. Noem jezelf geen visagist, want dan denken ze meteen dat je homo bent. In Zuid-Amerika werd hij daarom 'artista' genoemd. „Maar dat is hier soms ook wel eens een vooroordeel. Als make-up artiest kom je bij Nederlandse vrouwen niet gelijk dreigend over. Ze denken gewoon dat je een homo bent.”

De wereldreis smaakt naar meer. Zoveel meer dat Vidakovic bezig is met een boek over zijn belevenissen en hij wil een website maken die fotografen, kunstenaars, modellen en het

Het resultaat van de samenwerking van Alexander Vidakovic met Victoria Franco in Sydney. FOTO MALCOLM GRANT

couchsurfing verenigt. „Dat gaat echt groot worden. Openhandel.nl ga ik proberen te verkopen. Ik ben al in onderhandeling met een uitgeverij voor het

boek. Sommige mensen vinden me ook megalomaan. Maar ik denk nu eenmaal groot. Ik heb leren overleven. Dan word je wel ondernemer.”

Vijf vragen over de Mexicaanse griep

DOOR ANNALaura MOLDUCCI
IJMOND - Op twee scholen in Heemstede en Haarlem is deze week de Mexicaanse griep uitgebroken. Op twee andere scholen in Beverwijk en Zandvoort sloeg de griep al eerder toe. Het lijkt erop dat de gevreesde griepgolfer er nu toch aan komt. Maar is dat ook zo? Vijf vragen aan infectiearts Anne de Vries van de GGD Kennemerland en het laatste nieuws over de griep.

Is er nu sprake van een uitbraak van de Mexicaanse griep?
„Of dit een voorbode is van een griepgolf is niet te zeggen. We gaan ervan uit dat er een griepgolf komt, maar wanneer en hoeveel procent van de mensen ziek zal worden is niet te voorspellen.”

Er is geen meldingsplicht voor de Mexicaanse griep. Hoe houdt GGD Kennemerland dan het overzicht?
„De meldingsplicht geldt nog wel voor mensen die in het ziekenhuis zijn opgenomen of overlijden aan Nieuwe Influenza want zo heet de Mexicaanse griep officieel. Om een overzicht te krijgen van de ontwikkeling van deze griep in de regio onderzoekt de GGD uitbraken van griepverschijnselen. Daarnaast verstrekt het Streeklaboratorium aan de GGD een overzicht van het aantal testen dat wordt uitgevoerd naar Nieuwe Influenza en het aantal testen dat positief is.

De scholen die zijn getroffen hebben dat meldend en vervolgens zijn leerlingen gecontroleerd door ons. Per school zijn drie leerlingen getest.”

Waarom doet de GGD dat?
„Dat doet de GGD om te monitoren of en hoe de Nieuwe Influenza zich verspreidt.”

Komen er ook griepmeldingen binnen van bedrijven?
„Nee, de GGD houdt niet bij welke bedrijven worden getroffen door de griep. Instellingen hebben wel een meldingsplicht bij ongewone aantallen zieken omdat ze met kwetsbare mensen werken, maar dat hebben ze nog niet gedaan. We zijn alleen gaan testen op scholen waar clusters van zieke kinderen waren.”

Mild
Wat is er verder te zeggen over het verloop van deze griep?
„Er wordt nog steeds minstens één griepgolf van de Nieuwe Influenza verwacht, maar wanneer en hoe lang deze zal duren en hoeveel procent van de mensen ziek zal worden, is onbekend. Wat we tot nu toe kunnen zeggen, is dat deze griep over het algemeen mild verloopt. Personen met griepverschijnselen worden zelden dagen na de eerste klachten niet meer als besmettelijk beschouwd.”

Volgens het laatste weekoverzicht van 9 oktober van het Rijks Instituut voor de Volksgezondheid en Milieuhygiëne (RIVM) is er nog 'geen aanwijzing dat de verspreiding van de griep significant is toegenomen'. Dat houdt in dat er nu per 10.000 inwoners vier de Mexicaanse griep hebben. In totaal zijn er sinds april in Nederland 126 mensen opgenomen geweest in ziekenhuizen. Negentien daarvan belandden op de intensive care, dertien moesten aan de beademingsapparatuur.

Overleden
Vier griepslachtoffers zijn overleden, maar die hadden ook andere ziekten onder de leden. De griepslachtoffers zijn allemaal jonger dan zestig jaar. Het influenza virus waartoe de Mexicaanse griep ook behoort, is in de loop van de twintigste eeuw met steeds meer succes bestreden. Na de miljoenen slachtoffers van 1918-1919 als gevolg van de Spaanse griep bleven de nadelige gevolgen van de pandemie in 1957, de Aziatische griep, en die van 1968, de Hongkong griep, beperkt. Dat influenza minder dodelijke slachtoffers maakt, heeft veel te maken met de ontwikkeling van de medische wetenschap. Influenza kan een bacteriële longontsteking veroorzaken die dodelijk is. En die valt goed te bestrijden met antibiotica.

Meer begrip voor elkaar door buurtdialogoog

VRAAGBAAK

Is de Dag van de Dialoog bedoeld om autochtonen en allochtonen dichter bij elkaar te brengen?

„Dat is niet het uitgangspunt. Het gaat echt om mensen die langs elkaar heen leven met elkaar in contact te brengen. Zo ontstaat er meer begrip en wordt de leefomgeving prettiger.”

Hoe is het vorig jaar bevallen?
„We doen dit al een paar jaar, ook in Zandvoort, Haarlem en Haarlemmermeer, en het bevalt erg goed. Ik heb zelf ook meegedaan aan de gesprekken, en ik heb de ervaring dat er een sterk positief effect van uitgaat. De gesprekken zijn vaak heel open en inspirerend, terwijl je de andere deelnemers nog niet eens kent.”

Wat is de opzet?
„Verspreid in het dorp staan tafels bij organisaties, instellingen, bedrijven of particulieren. Aan elke tafel zitten circa zeven mensen die met elkaar praten en eten. Er is een gespreksleider die een bepaald thema behandelt.”

Wat is dat thema?
„Dit jaar is dat 'Maak het verschil'. Dat is misschien een wat abstract thema, maar de gespreksleider zal voldoende aanknopingspunten aandragen om er een goede discussie van te maken. Eerdere thema's waren 'Erbij horen' en 'Respect'.”

Bureau Discriminatiezaken Kennemerland houdt op 4 november in Heemskerk voor de tweede keer de Dag van de Dialoog. Op deze dag maken mensen die elkaar niet kennen, maar wel bij elkaar in de buurt wonen kennis met elkaar. Er wordt gepraat en een lunch of een diner gebruikt. Vragen aan Frederique Jans, directeur van het bureau.

Dialoog. ARCHIEFFOTO

Wat voor mensen krijg je aan tafel?

„Dat is heel divers. Het is een afspiegeling van de maatschappij. Sociale achtergronden kunnen sterk verschillen. We benaderen zelf mensen en mensen

melden zich aan. Dat kan zijn om mee te praten of om zelf een tafel te organiseren.”

Trek je ook daklozen aan?
„Er hebben wel eens daklozen aan tafel gezeten. Op zich is het prima dat mensen daar ook eens mee in contact komen. Maar het is uiteraard niet de bedoeling dat het een bijeenkomst van hongerige mensen wordt. Het eten is uiteraard gratis.”

Ben je niet bang dat je vaak mensen aan tafel krijgt die toch al sociaal bezig zijn?

„Toch niet, we trekken een nieuw publiek, heb ik gemerkt. Het is wel zo dat je sommige mensen nooit kunt bereiken. Maar we doen in ieder geval een poging zoveel mogelijk mensen dichterbij elkaar te brengen. Er is geen beperking aan het aantal tafels.”

En is er een taalprobleem?
„Feitelijk niet want er zijn ook Engelstalige tafels. Op 4 november kan gekozen worden voor een lunchdialoog van 12 tot 14 uur of een diner van 17.30 tot 19.30 uur. In de avonden is er dan een centrale slotbijeenkomst waar de deelnemers kunnen napraten.”

Opgeven voor deelname aan of organiseren van een tafel: Bureau Discriminatiezaken Kennemerland, tel. (023) 531 58 42, e-mail info@bdkennemerland.nl

Nachtcoaches gaan proberen de overlast van stappen-deugd te verminderen.

„Het is te gek voor woorden dat die mensen daar op kosten van de Heemskerkse belastingbetaler politieagentje aan het spelen zijn. Wij betalen twee keer, de gemeente voor deze flauwekul en het Rijk voor de politie. Het is toch triest dat burgemeester Nawijs niet het lef heeft de politie te wijzen op zijn verantwoordelijkheid. Het voorkomen van overlast en heb oppakken van verstoorders.” (René Jansen)

„De politie is zwaar onderbezet en dat heeft tot gevolg dat er keuzes moeten worden gemaakt. Dit is een goedkopere keuze dan het inschakelen van politieagenten. Ik denk dat we dit initiatief een kans moeten geven. Ik vraag me alleen af hoe het met hun bevoegdheden zit.” (Rainbow)

„Ik vind het een goede zaak, maar jammer dat het nodig is. Als je gaat stappen en je hebt de nodige drankjes op, betekent dat nog niet dat je moet gaan slopen. (Janet)

WEBREACTIES

Lezers die op de website hebben gereageerd op artikelen, komen hier aan het woord.

Poppodium Donkey in Heemskerk eindigde met een enorm tekort door gebrek aan toezicht, blijkt uit onderzoek.

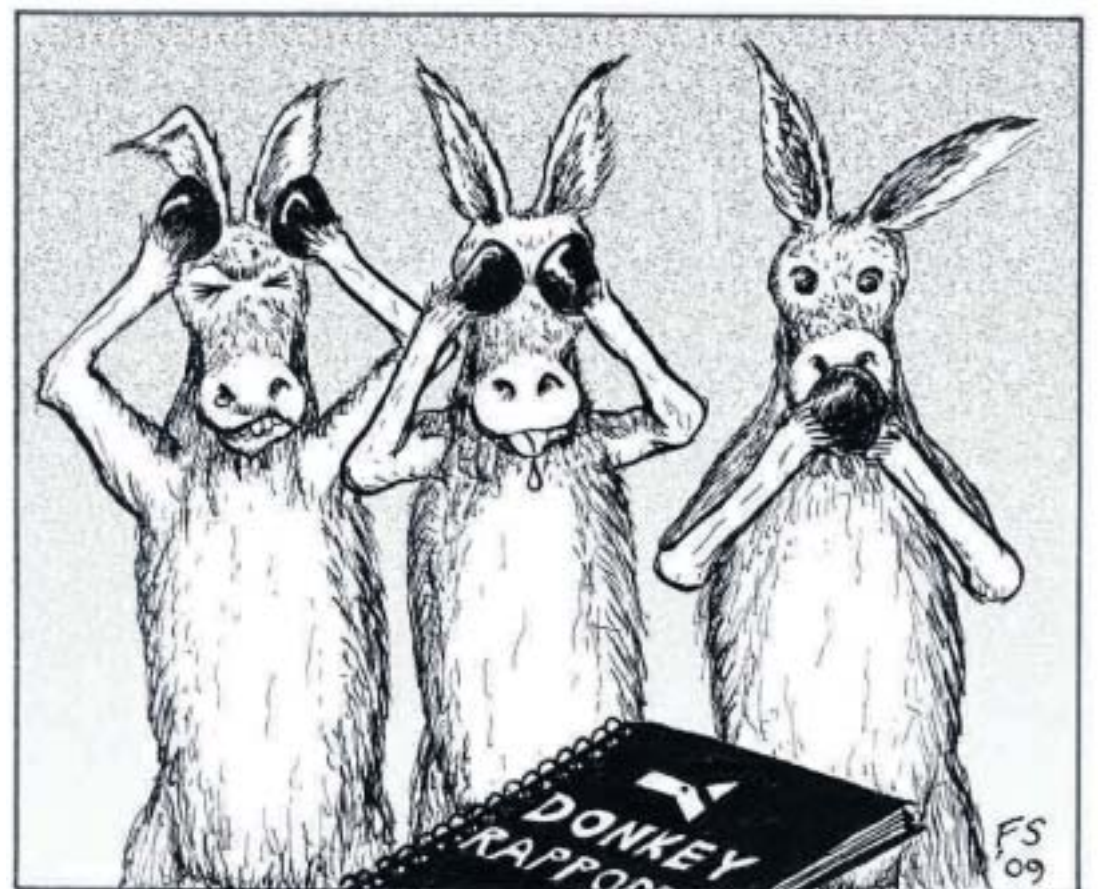
„Foi, vraag me af waarom er dan nog tijd en geld besteed is aan een onderzoek. Die uitkomst had ik je ook kunnen voorspellen. Zelf heb ik inderijd bij vergaderingen gezeten, alleen maar gemor, het bestuur deed alle voorstellen bovenkamers alle beslissingen en voorstellen teniet en had het veel te druk om elkaar de zwarte piet toe te spelen.” (Schalleij)

Na een groot onderzoek is een drugsbende in de IJmond opgepakt. Er vielen twee drugsdoden. Onlangs werden zeven verdachten voorgeleid.

„Ik lees dat de verdediging bij deze zaak getuigen gaat horen. Nee, dat is lekker betrouwbaar.” (McClane)

„Er bestaat ook nog zoiets als meinede en die getuigen staan onder ede als ze worden gehoord. Dus even goed die getuigen uithoren en eventueel aantonen dat na meinede mijnleed komt.” (Larstig)

Frits Horen, zien en zwijgen

GEKLEURD

Mega Financiële Afgang

MFA, het is een afkorting waar de Beverwijkse politiek al jaren nogal van schrikt. Het staat voor Multi Functionele Accommodatie. Wat het is: twee scholen met een sporthal en een kinderdagverblijf in één gebouw in de Broekpolder, met nog wat woningen er bovenop. Wat het betekent: een ontspoord project dat miljoenen teveel kostte en jarenlang vertraging opleefde. De MFA heeft Beverwijk heel wat geld gekost. 11,5 miljoen euro, terwijl de eerste berekening nog niet de helft van dat bedrag beloofde. Het heeft ook erg veel tijd gekost: tien jaar van het eerste plan totdat wethouder Mosk en andere boba's eind 2008 het lintje mochten doorknippen. In de tussentijd is anderhalve generatie schoolkinderen opgegroeid in noodbarakken. Een grof schandaal. Bij de MFA, hebben onderzoekers van de Grontmij nu vastgesteld, is eigenlijk alles fout gegaan wat er maar fout kon gaan. Dan weer waren er vijf kapiteins op het schip, waardoor het project niet vlotte, en dan weer was er helemaal niemand. Pas in het laatste stadium van de bouw is de aansturing op wethoudersniveau getild. Toen was er al erg veel tijd en geld verloren gegaan. De onderzoekers sommen – zonder een schuldige aan te wijzen – alle blinders keurig op. Waarbij steeds als rode draad is te zien dat elke sturing ontbrak. Het bestek deugde niet, waardoor bouwverma Dura Vermeer – die al drie miljoen euro meer wilde hebben dan de gemeente in kas had voor het gebouw – lekker zijn gang kon gaan met het peperdure meerwerk. Het was vanaf het begin onduidelijk wie er nu eigenlijk verantwoordelijk was voor het project en de problemen die optraden. Maar gaandeweg zaten er steeds minder kapiteins op het kapseizende MFA-schip: de gemeente Heemskerk sprong er snel uit, woningcorporatie Deltapolder nam afscheid zodra de gelegenheid zich voordeed, en uiteindelijk bleef de gemeente Beverwijk met wat zeurende schoolbestuurders over aan tafel. Dat er toch nog een mooi gebouw is gekomen, vinden de onderzoekers 'positief'. Je kunt het beter een wonder noemen. BART VUIJK